

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ 5 ΜΑΙΟΥ 1896

26

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ—Ο Τσάρος και η Τσαρίνα.

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗ & Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ

Ο ΓΑΜΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

παρισταθεῖσα τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις σκηνῆς τοῦ «Ἀθηναίου» τῆν 17 Ἰουνίου 1895.

Τῷ κ. ΕΥΣΤΑΘΙῷ ΓΑΥΜΕΝΟΠΟΥΛῶ, δικηγόρῳ.

ΠΡΟΣΩΠΑ	ΠΡΩΤΟΙ ΥΠΟΔΥΘΕΝΤΕΣ	ΠΡΟΣΩΠΑ	ΠΡΩΤΟΙ ΥΠΟΔΥΘΕΝΤΕΣ
Κυριάκος Κλωναρᾶς	Π. Λαζαρίδης	Κυρὰ-Λοξή , προξενήτρα	Ε. Κοτοπούλη
Εὐλαλία Κλωναρᾶ , σύζυγός του	Μ. Κωνσταντινοπούλου	Εὐφροσύνη Μακρίδη	Ε. Ρούσου
Μπέττυ Κλωναρᾶ , θυγάτηρ των	Τερψ. Ράινικ	Ρίτα Μακρίδη , θυγάτηρ της	Κ. Παπαϊωάννου
Λάμπρος Βαρδουκλῆς , ἀδελφός τῆς Κλωναρᾶ	Π. Κωνσταντινίδουλος	Χρῆστος Μακρίδης , υἱός της	Κ. Παπαϊωάννου
Ἄνθι Στίγκιζον , μνηστὴρ τῆς Μπέττυ	Δ. Κοτοπούλης	Φοκίων Βερδελόπουλος , μνηστὴρ τῆς Ρίτας	Κ. Βεντούρας
Μιχαλάκης Πρωτονοτᾶριος , συμβολαιογράφος	Π. Ρούσος	Παντελῆς ὑπηρετῆς τοῦ Κλωναρᾶ	Π. Σταματοπούλος
		Φλώρα	Κ. Βουσίου

Τρεῖς ἕτεροι ὑπηρετῆς, βωθὰ πρόσωπα. — Ἡ σκηνὴ σύγχρονος ἐν Ἀθήναις.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΩΤΗ

[Ἡ σκηνὴ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ κ. Κλωναρᾶ. Μικρὰ αἴθουσα εὐτρεπισμένη μετὰ πολυτελείας ἐξέζητημένης. Δεξιᾷ τῷ θεατῆ, παρὰ τὸ πρῶτον παρασκήνιον, θύρα φέρουσα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς κυρίας Κλωναρᾶ παρὰ τὸ δεύτερον παρασκήνιον ἕτερα θύρα φέρουσα εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ κυρίου Κλωναρᾶ. Ἀριστερᾷ, παρὰ τὸ πρῶτον παρασκήνιον, θύρα μετὰ παραπετασμάτων, φέρουσα εἰς τὰ δωμάτια τοῦ κυρίου Στίγκιζον, παρ' αὐτῆ ἕτερα θύρα τῶν δωματίων τῆς Μπέττυ. Ἐν τῷ μέσῳ μικρὰ στρογγύλη τράπεζα, ἐφ' ἧς διάφορα κομφοτεχνήματα, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, δύο ἀνάκλινα ἐπιμήκη κ.τ.λ. Εἰς τὸ βάθος θύρα μετὰ παραπετασμάτων].

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ καὶ ΦΛΩΡΑ

(Κατὰ τὴν ἄνοιξ τῆς ἀύλειος, ὅ,τε Παρτελῆς καὶ ἡ Φλώρα φαίνονται ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τῶν δύο ἀνάκλιτων, ἔχοντες ἐστραμμένα τὸ ὄμμα πρὸς τὴν θύραν τοῦ Στίγκιζον).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ταυρῶν τὰς χεῖρας καὶ χασμῶμενος). Ἄααααα!...

ΦΛΩΡΑ (ὡς ἄνω). Ἄααααα!... (Μικρὰ σιγή).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (πάντοτε ἐξηπλωμένος καὶ σιγαλῆ τῆ γωνίῃ). Φλώρα!... (Ἡ Φλώρα δὲν ἀκοῖει ὁ Παρτελῆς δυνατώτερα). Φλώρα!... Ἀκόμη δυνατώτερα καὶ αἰφνιδίως). Φλώρα!...

ΦΛΩΡΑ (ἀνατινασσομένη καὶ φέρουσα τὸν δάκτυλον πρὸ τοῦ στόματος). Σούτ, καλέ!... Κοιμᾶται!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Καὶ σὺν κοιμᾶται τί φταίω γώ!... Γε' ἄκουσε.

ΦΛΩΡΑ. Σιωπή!...

(Ἡ Φλώρα ἐγείρεται καὶ βαίνει σιγὰ σιγὰ καὶ ἀπορῶδες πρὸς τὸν Παρτελῆν. Ὁ

μικρὸς αὐτὸς διάλογος πρέπει νὰ γίνεταί μᾶλλον διὰ μιμητικῆς καὶ μὲ ὀρθάνοικτον στόμα. Αἱ λέξεις πρέπει νὰ μαριτύωνται μᾶλλον ἢ νὰ ἀκοῶνται, πρὸ πάντων ὅταν ἡ ὁμιλία γίνεταί ἐξ ἀποστάσεως).

ΦΛΩΡΑ (Π. Πηλοῦσασα ἤδη). Αἰ, τί ἐννοεῖ;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Δὲν ἔπληνσε;

ΦΛΩΡΑ (Περικοποῦσα). Ὅχι, θαρρῶ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μὰ τί κατὰστασι εἶναι αὐτὴ νὰ καθόμαστε ἰδῶ νὰ φυλάμε ἕναν ἄνθρωπον πότε θὰ βῆξῃ, πότε θὰ φτερνισθῇ, πότε θὰ...

ΦΛΩΡΑ (ἀπερχομένη διὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω τρόπου). Κάνε δουλειά σου, ἀπὸ σὲ πληρώνουν.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ὀρθὸς καὶ ἀνακλινῶν τὴν κεφαλὴν). Καλέ!

ΦΛΩΡΑ (καθισμένη, θέλονσα ν' ἀποφῆν αἰφνιδίως ἐπελθὼν πτόρρισμα. Ἀνακινεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνοικοκλείει τὰ μάτια καὶ τὸ στόμα). Ἐπ... π... π... π... π... π... (Ἀποφράσσει τὸ στόμα της διὰ μανθίνου).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (σπεῖδων δεξιῶν εἰς βοήθειαν καὶ βαίνων σιγὰ σιγὰ). Φτερνίσου, βρε χριστιανή μου, καὶ θὰ πάθῃς τίποτα! Μπᾶ!...

ΦΛΩΡΑ (ἀπαλλαγῆσα ἤδη καὶ ἔχουσα κατακόκκινα τὰ μάτια). Ἄα!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ). Δόξα σοὶ ὁ Θεός!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Οἱ αὐτοὶ καὶ ΚΥΡΑ-ΛΟΞΗ

Κ. ΛΟΞΗ (Εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ βάθους, φέρι φέισον κατὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν τρόπον καὶ σάμ). Καλῶς τὰ χαίρεστε!

(Ἡ Φλώρα ἐγείρεται ἀποτόμως καὶ τρέχει μετὰ τοῦ Παρτελῆ πρὸς τὴν Κ. Λοξή, τὴν λαμβάνουσι ἕκαστος ἐξ ἐκατέρωθεν χεῖρὸς καὶ τὴν φέρουσι ἰσοπενομένως ἔμπροσθεν καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς σκηνῆς, πρὸ τοῦ ὀβολοῦ).

ΦΛΩΡΑ (φέρουσα τὸν δείκτην τῆς χειρὸς ἐπὶ τὸ στόματός). Σούτ!...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ὡς ἄνω). Σούτ!...

Κ. ΛΟΞΗ (ἐκθαμβος). Μέγας εἶσαι Κύριε! Μὰ τί πάθῃτε κλέ;

ΦΛΩΡΑ. Τσιμουδιά!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Μιλιά!

ΦΛΩΡΑ. Λέξ!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Σσσσα!

Κ. ΛΟΞΗ. Μπᾶ! σὲ καλὸ σας!

ΦΛΩΡΑ. Σιγαλωτέρα, χριστιανή μου!

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Θὰ τὸν ἔυπνήσης.

Κ. ΛΟΞΗ. Μά...

ΦΛΩΡΑ. Ποῖο σιγὰ λοιπόν.

Κ. ΛΟΞΗ (σ' ἰσχυρῆ τῆ φωνῆ). Ἐχετε κανένα ἄρρωστο;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (ὁμοίως). Ὅχι!... Μὰ σιγὰ σοῦ λέω!

Κ. ΛΟΞΗ. Πέθανε κανένας;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὅχι.

Κ. ΛΟΞΗ. Ἄμ τότε;

ΦΛΩΡΑ (μυστηριωδῶς πως). Κοιμᾶται!

Κ. ΛΟΞΗ. Ποιὸς;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ποιὸς, λέει;

ΦΛΩΡΑ. Ποιὸς, εἶπες;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ὁ Γαμπρός μας!

Κ. ΛΟΞΗ. Καὶ γι' αὐτὸ κάνετε σὺν παλαβοὶ!

ΦΛΩΡΑ. Καλέ, μίλα σιγὰ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Καὶ θὰ μᾶς τὸν ἔυπνήσης!

Κ. ΛΟΞΗ. Χαρὰς το! (κᾶθηται).

ΦΛΩΡΑ. (Καθ' ἑαυτήν). Νά την κά-

